

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De infortunato Eutiche, & quomodo à Flauiano Constantinopolitano
Episcopo, de gradu deturbatus sit, & de secundo concilio, illo scilicet
nefario, quod Ephesi coiuit. Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGRII HISTORIAE

multaremur exilio. Ac paulo infra. Sis, quæso, his rebus, gestis contentus: satis sit tibi, tot exilia contra vnum corpus decreuisse: acquiescas, amabo te, incommodis, quæ iam abs tua amplitudine accepimus. Quæstionem, quæ est exercenda de nobis (per quos oportuerat causam declaratam, fuisse) quæso imperatoribus nostris inuictissimis, vt æquitas postulat, permittas. Ista consilia à nobis ad te, tanquam à patre ad filium scripta sunt. Quòd si eadem iam, sicut antea, grauiter & iniquo animo feras, fac quod voluntas iuber, si modò vincere ratio non possit voluntatem.

Ad istum modum Nestorius tam imperatores, quam eorù magistratus literis, velut pugnis & calcibus verberare, maledictisq; figere non dubitauit: neque rebus aduersis, quas pertulerat, ad modestiam traductus fuit. Ipse equidè accipi à scriptore quodam modum, quo decepsit è vita, talem fuisse: nimirum eius linguam vermibus exesam esse, sicque eum ex huius vitæ miserijs ad grauiora supplicia iusto dei iudicio infligenda, eaque sempiterna migrasse.

Quòd Nestorio Constantinopoli successit episcopus Maximianus, et illi Proclus, dein à Flauianus.

CAPVT VIII.

Post scelerati Nestorij mortè, episcopatù Cōstantinopolis, vrbis percelebris, capessit Maximianus: cuius tēporibus ecclesia Dei pace fruebatur tranquillissima. Quo mortuo, Proclus illius sedis gubernacula suscipit. Cui viam vniuersæ carnis conficienti, succedit Flauianus.

De infortunato Eutiche, & quomodo à Flauiano Constantinopolitano Episcopo, de gradu deturbatus sit, & de secundo concilio, illo scilicet nefario, quod Ephesi coiuit. Cap. IX.

Temporibus Flauiani error impij Eutichis oritur: de quo Conciliù prouinciale cogitur Constantinopoli: inq; eo Eusebi^o Dorylæsis episcopus, & dicèdi facultate peritus, prolatis libellis, primus Nestorij blasphemiam coarguit. Vbi verò Eutyches accedit vocatus, istos errores tenere suis ipsius verbis deprehenditur. Nam confite-

or, in-

or, inquit, dominum nostrum antequam diuinitas cum humanitate coniungeretur, ex duabus fuisse naturis: at post harum rerum coniunctionem, vnam solum naturam in eo extitisse affirmo. Idem etiam corpus domini non ex eadē substantia cum nostro corpore constare asseruit. Abdicatur igitur sacerdotio: & tamen cum Theodosium pro se ipse orauisset (libellos enim contra ipsum à Flauiano falsò confictos dixit) primum concilium Constantinopoli ex finitimis episcopis ad eam rem exquirendam conuocatur: à quo in Flauianum, & ab alijs quibusdam ecclesiarum præsidiis accuratè inquisitū est. Ac libellis, quod veri esset, confirmatis, alterum Ephesi celebratur concilium.

Quòd studio & opera Dioscori & Chrisaphij effectum est, vt vesanum Ephesi conciliabulum congregaretur. Cap. X.

Huius concilii Dioscorus, qui in Alexandria episcopatu post Cyrillū successit, quò odium in Flavianum incēderetur (Chrysaphius enī, qui tū præfectus palatij fuit, hanc rem callidè molitus fuerat) præses designatus fuit: eoque Iuuenalis Hierosolymorum episcopus, qui etiā Ephesianam rexisset ecclesiam, multis ipsum comitantibus sacerdotibus commeauit. His accessit Dominus, qui Ioanne mortuo Antiochiæ creabatur antistes: Iulius præterea, qui locum suppleuit Leonis, antiquæ Romæ episcopi. Aderat quoque Flavianus, cum suis episcopis. Theodosius ista quæ sequuntur Elpidio mandauit. Qui antehac iudicium de Eutyche religiosissimo abbate tulerunt, intersint concilio illi quidem, & quietè se gerant, & iudicandi authoritatem nullam habeant, sed communem omniū sanctissimorum patrum sententiam expectent: quandoquidē ea, quæ fuerunt ante ab illis iudicata, iam excutiuntur. In hoc concilio Eutyches à Dioscoro, ac suis episcopis abdicatione liberatus fuit, sicut in actis eiusdem concilij continetur. At Flavianus, & Eusebius Dorylænsis episcopus abdicati. In eodem concilio Ibas quoque Edesseorum episcopus ecclesia interdictus. Abdicatus præterea Daniel, episcopus Carrorum, & Irenæus Tyri. Itēque Aquilinus episcopus Bibli. Nonnulla porro ibidem acta fuere
contra